

ת"פ 65569/04/21 - מדינת ישראל נגד הילל מגריבי

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 65569-04-21 מדינת ישראל נ' מגריבי

כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
נגד	
הילל מגריבי	הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - אסף תומר

הנאשם - בעצמו

ב"כ הנאשם - עו"ד ליאל דוידאן - בהעדר

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של הובלת בעל חיים ללא היתר בכתב מאת רופא וטרינר ממשלתי, בניגוד לתקנה 2(א) לתקנות מחלות בעלי חיים (הסדרת תנועת בעלי חיים בישראל) תשמ"ב 1982, יחד עם סעיף 28(א) לפקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש] התשמ"ה 1985.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 28.7.19 בשעה 7:50, הוביל הנאשם ראש בקר באמצעות נגרר אשר היה מחובר לרכבו, וזאת ללא היתר בכתב מאת רופא וטרינר.

2. כתב האישום הוגש לבית המשפט בעקבות בקשה שהגיש הנאשם להישפט, לאחר שקיבל לידיו הודעה על הטלת קנס מנהלי קצוב שמספרו 0320225020. סכום הקנס המנהלי שנדרש לשלם עמד על סך של 5,000 ₪.

הודעת הקנס שנמסרה לנאשם כללה 2 עבירות: את העבירה של הובלת ראש בקר ללא היתר אשר יוחסה לו בכתב האישום שהוגש לבית המשפט, ועבירה נוספת של הובלת ראש בקר ללא סימון בניגוד לתקנה 17 לתקנות מחלות בעלי חיים (רישום סימון והובלה של בקר) תשל"ט 1976, עבירה אשר לא יוחסה בכתב האישום.

3. הנאשם הודה בעובדות המיוחסות בכתב האישום, אך טען שסכום הקנס שנקבע בהודעת הקנס המנהלי אינו תקין ואינו משקף את העבירות שיוחסו לו. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע דיון הוכחות ובהעדר מחלוקת עובדתית הסכים להגשת כל חומר הראיות ללא צורך בחקירות עדים, כך שדיון ההוכחות היה קצר וענייני כאשר כל צד הגיש את מסמכיו.

4. הנאשם הודה במיוחס לו והורשע על פי הודאתו.

5. בטיעוניה לעונש טענה המאשימה כי הקנס המנהלי שהוטל על הנאשם כלל מלכתחילה 2 עבירות: האחת- הובלת בקר ללא היתר שהקנס המנהלי הקבוע בצידה עומד על סך של 500 ₪, והשניה - הובלת בקר ללא סימון תווית אופן ממשלתית שהקנס המנהלי הקבוע בצידה עומד על סך של 2,500 ₪.

לדברי ב"כ המאשימה הגם שניתן היה להטיל על הנאשם קנס מנהלי קצוב אחד, שגובהו הוא בסכום מצטבר של שני הקנסות הנקובים בצידן של שתי העבירות, המאשימה נקטה גישה מקלה ודרשה מהנאשם רק את הקנס הגבוה מבין שני הקנסות ולא את הסכום הכולל של שני הקנסות.

לדברי ב"כ המאשימה כיוון שעסקינן בעבירה חוזרת נדרש הנאשם לשלם כפל קנס, ועל כן חוייב בקנס מנהלי קצוב בסך 5,000 ₪.

בסופו של יום, לאחר שהוגשה בקשה להישפט, וחומר החקירה נבחן על ידי התביעה, הוחלט להגיש כתב אישום רק על העבירה של הובלת בקר ללא היתר, עבירה שהקנס המנהלי הנקוב בצידה עומד על 500 ₪, וכיוון שעסקינן בעבירה חוזרת, אזי הקנס המתאים הוא 1,000 ₪.

לדברי ב"כ המאשימה מרגע שהוגשה בקשה להישפט הקנס המנהלי כבר אינו עומד על הפרק ולפי הפסיקה אליה הפנה, עתר ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם כפל מהקנס המנהלי המתאים, קרי סך של 2,000 ₪ וכן עתר להטיל על הנאשם התחייבות על סך 10,000 ₪.

6. ב"כ הנאשם טען כי הסכום שהנאשם נדרש לשלם, בסך 5,000 ₪, אינו נובע מהיות העבירה - עבירה חוזרת, אלא נובע מכך ששני חוקרים רשמו פעמיים את אותה העבירה ובטעות סכמו את הרישום של שני החוקרים לקנס מצטבר של 5,000 ₪. לטענתו עניין זה נלמד ממסמך נ/2.

לטענת ב"כ הנאשם, בעניינו של הנאשם לא התקיימו הקריטריונים להטלת כפל קנס, הנאשם אף לא הוזרז כי יוטל עליו כפל קנס. לאור האמור, ובשים לב שלשיטתו הקנס המתאים לעבירה בה הורשע הוא 500 ₪, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בסכום זה.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. **הערך החברתי המוגן** אשר נפגע הוא הגנה על בריאות הציבור, שמירה על שלומם ובטחונם של משתמשי הדרך, מניעת הפצת מחלות, מעקב ופיקוח אחר מיקומם וניודם של ראשי בקר ברחבי המדינה, שמירה והגנה על בעלי חיים מפני צער וסבל. ראו בעניין זה עפ"ג (ב"ש) 16066-09-19 **מדינת ישראל משרד החקלאות נ' סלים בן עטאלה דביגי** (6.2.20)

8. **מידת הפגיעה בערך המוגן** אינה ברף גבוה.

9. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירה**, נתתי דעתי לכך שהנאשם הוביל ראש בקר יחיד, ברכבו. האירוע הסתיים ללא נפגעים.

10. לא הוצגה בפני פסיקה באשר למדיניות הנוהגת. קשה למצוא פסיקה רלוונטית, בשים לב שעסקינן בעבירה מנהלית שבדרך כלל מסתיימת בתשלום קנס מנהלי ללא הליך פלילי. המקרים הבודדים בהם ניתנו פסקי דין בעבירה זו, הם מקרים בהם לעבירה זו חברו עבירות נוספות, חמורות יותר, אשר השפיעו בצורה משמעותית על מתחם הענישה.

11. בשים לב שבגין עבירה זו קבוע קנס מנהלי, הרי שהרף התחתון של מתחם העונש ההולם מתחיל בסכום הקנס המנהלי. בהתאם להוראת סעיף 14 לחוק העבירות המנהליות, סכום הקנס שיטיל בית המשפט לא יפחת מסכום הקנס המנהלי, אם הוא העונש היחיד (אלא אם יש נסיבות מיוחדות המצדיקות וזאת ומנימוקים שירשמו). הרף העליון של המתחם כולל קנס בסכום של אלפי שקלים, לצד התחייבות כספית.

12. בעניינו של הנאשם לא מצאתי הצדקה לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

13. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את העובדה שבחר להודות ולקחת אחריות על מעשיו.

14. לא זקפתי לחובתו את העובדה שבחר להישפט.

בדיעבד, התברר כי הבקשה של הנאשם להישפט היתה מוצדקת, שכן - לאחר בחינת חומר החקירה על ידי יחידת התביעות הוחלט שלא להעמידו לדין על העבירה הנוספת אשר יוחסה לו בקנס המנהלי, והוא הועמד לדין רק על

העבירה שהקנס המנהלי הקבוע בצידה הוא 500 ₪ ובעבירה חוזרת - 1,000 ₪.

לא מצאתי לזקוף לחובתו את העובדה שבחר לנהל הוכחות, כאמור - ניהול ההוכחות היה קצר וענייני - על דרך הגשת מסמכים, זאת על מנת שיהיו בפני בית המשפט כל הנתונים הרלוונטיים אשר הובילו את הנאשם לעצם הגשת הבקשה להישפט.

15. באשר למחלוקת האם מתקיימים התנאים הדרושים כדי לייחס לנאשם עבירה חוזרת:

סעיף 2(ג) לחוק העבירות המנהליות, תשמ"ו 1985, מגדיר מהי עבירה מנהלית חוזרת:

"לעניין זה, "עבירה מנהלית חוזרת" - עבירה מנהלית שעבר אדם בתוך 3 שנים מיום שעבר לפני כן אותה עבירה (בחוק זה- העבירה הקודמת) והתקיים לגבי העבירה הקודמת אחד מאלה:
(1) הוא שילם בשלה קנס מנהלי או הורשע בשלה;
(2) חלפו המועדים להגשת בקשה לביטול הקנס או להודעה על בקשה להישפט והוא לא הגיש בקשות כאמור, או שנדחתה בקשתו לביטול ההודעה על הטלת הקנס."

16. בשל המחלוקת בשאלה האם העבירה נשוא תיק זה עומדת בקריטריונים של עבירה מנהלית חוזרת, הגיש ב"כ המאשימה מסמכים (ת/13) הכוללים הודעה על חזרה מאישום במסגרת הסדר טיעון במספר תיקים קודמים, וכן רשימה של כל ההליכים המנהליים שננקטו בעניינו של הנאשם בגין עבירות קודמות.

אכן נפתחו לא מעט תיקים מנהליים כנגד הנאשם בגין עבירות ביחס לראשי בקר. חלקם ממתנינים לכתב אישום, בחלקם התיק נסגר, בחלקם הוגש כתב אישום ובחלקם שולם קנס מנהלי.

העבירה נשוא התיק שבפני, נעברה ביום 28.7.19 ולפיכך ובהתאם להוראות החוק יש לבדוק אם הנאשם עבר עבירות דומות בשלוש השנים שקדמו לכך, קרי מיום 28.7.16 ועד ליום 28.7.19, ובמידה וקיימות עבירות יש לבדוק האם הנאשם שילם בגין קנס מנהלי או הורשע.

עיון בגיליון שהוגש לעיוני (ת/13) מלמד כי נפתחו נגד הנאשם 3 תיקים בתקופה הרלוונטית, אירוע מיום 28.9.16, אירוע מיום 25.10.16 ואירוע מיום 24.10.17. בעוד שביחס לאירועים משנת 2016 לא הצלחתי להבין מהנתונים שהוצגו בפני מה עלה בגורלם (בעמודה של סוג הטיפול נרשם "נקלט בלבד"), הרי שביחס לעבירה מיום 24.10.17 (מס' תיק משפטי 15333) רשום במפורש שהדוח המנהלי שמספרו 320098116 שולם בגינו קנס בסך 500 ₪ ביום 1.4.18.

כך שעל פניו ניתן לומר כי עניינו של הנאשם עומד בקריטריונים של עבירה מנהלית חוזרת.

(אציין כי הנתונים שהוצגו בפני לא כוללים את הוראות החיקוק אשר יוחסו לנאשם בכל אחד מהדוחות המנהליים המפורטים ברשימה שהוצגה, ולפי סעיף 2(ג) התנאי להיות העבירה - "עבירה מנהלית חוזרת", הוא כי עבר את **אותה** העבירה, (ואין די בעבירה מנהלית אחרת), עם זאת לא עלתה כל טענה מצד ההגנה כי העבירות הקודמות הן לא אותן עבירות, ועל כן מקבלת אני את טענת המאשימה כי עסקינן בעבירה חוזרת.

17. תקנה 3 לתקנות העבירות המינהליות (קנס מינהלי - מחלות בעלי חיים), תשס"ה-2005 קובעת כי הקנס המינהלי הקצוב לעבירה מינהלית חוזרת כמשמעותה בסעיף 2(ג) לחוק יהיה כפל הקנס האמור בתקנה 2, לפי הענין.

אין כל דרישה בחוק לאזהרה בטרם מתן כפל קנס (להבדיל מהדרישה ליתן התראה כשעסקינן בעבירה נמשכת). על כן, הקנס המנהלי בפרשה שבפני, בשים לב שעסקינן בעבירה חוזרת, הוא 1000 ₪.

18. לא מצאתי בסיס לטענת ב"כ הנאשם כי הסכום שנקצב בקנס המנהלי - קרי הסך של 5,000 ₪ מקורו בחיבור שגוי של הרישומים של שני החוקרים, אני מקבלת את עמדת המאשימה בעניין זה כי הסכום שנקבע הוא כפל הקנס של העבירות שיוחסו לנאשם בדוח.

19. בעניינו של הנאשם לא הוגש רישום פלילי הכולל הרשעות בבית המשפט.

20. מכל האמור, ובשים לב שבסופו של יום העבירה שנותרה בכתב האישום קלה יותר מהעבירות שיוחסו לנאשם בקנס המנהלי, ובשים לב לכך שלא היתה לנאשם האפשרות לשלם את הקנס המנהלי רק בגין העבירה בה הורשע, לא מצאתי כי מתקיים הרציונל אשר מצדיק בהתאם לפסיקה, להטיל קנסות העולים על הקנס המנהלי הנקוב.

21. לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הנאשם ישלם קנס בסך 1,000 ₪ או 4 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים רצופים ושווים, תשלום ראשון לאי יאחר מיום 1.9.22.

את הקנס ניתן לשלם תוך 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ב. הנאשם יתחייב על סך 3,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע כל עבירה בניגוד לתקנות מחלות בעלי חיים (הסדרת תנועת בעלי חיים בישראל) תשמ"ב 1982, ובניגוד לפקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש] התשמ"ה 1985. לא יתחייב הנאשם, יאסר למשך ל- 7 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ו סיוון תשפ"ב, 14 יוני 2022, במעמד הצדדים.